

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii
Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău
(repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune)

împotriva deciziei din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2ra-424/25
NR. PIGD 2-23054089-01-2ra-09092025)

Reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Clima)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. A. Mironov, D. Fujenco, G. Colev)

6 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 aprilie 2023, Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 65 000 euro cu titlu de prejudiciu material și 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

2. Reclamantul a indicat că, la 13 iunie 2014 a depus o plângere penală la Procurorul General al Republicii Moldova, solicitând pornirea urmăririi penale împotriva lui Nicolae Dede și a notarului Olga Bondarciuc pentru infracțiunile prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 333 alin. (3) Cod penal, invocând că în anii 2013–2014 a fost victima unui grup criminal organizat, fiind deposedat de bunuri în valoare de 65.000 euro și constrâns să ofere mită de 10.000 euro. Reclamantul susține că, în pofida obligației legale de a efectua o investigație completă și efectivă, organele de urmărire penală și instanțele de judecată au refuzat nejustificat pornirea urmăririi penale, ignorând inclusiv decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 și încheierea Judecătoriei Rîșcani din 5 octombrie 2015. Refuzurile au fost confirmate prin ordonanțele procurorilor Natalia Colțova-Calestru și Mihail Pascal, precum și prin hotărârile instanțelor judecătorești. Se afirmă că actele procurorilor au un caracter superficial și contravin practicii CtEDO privind obligația statului de a desfășura o investigație efectivă, fiind încălcate normele procedurale penale și dreptul reclamantului la aflarea adevărului. Totodată, se invocă răspunderea autorităților statului pentru numirea și promovarea persoanelor implicate. Reclamantul consideră că în cauză există elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), art. 333 alin. (3) și art. 284 Cod penal, iar refuzul urmăririi penale i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin hotărârea din 10 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 6 noiembrie 2024, Nicolae Daniliuc a declarat apel împotriva hotărârii din 10 octombrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin încheierea din 19 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a ridicat prezenta cauză civilă de la examinare în ordine de apel și s-a remis Curții Supreme de Justiție pentru examinarea chestiuni privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad, în temeiul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură lă, invocând că în prezentul litigiu Curtea de Apel Chișinău are calitatea procesuală de pârâtă-intimată, fapt ce ar putea ridica dubii în privința nepărtinirii judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

6. Prin încheierea din 18 decembrie 2024 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost strămutată de la Curtea de Apel Chișinău la Curtea de Apel Comrat pentru examinarea apelului.

7. Prin decizia din 17 aprilie 2025, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat a respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc și a menținut hotărârea din 10 octombrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

8. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și a respectat normele de drept procedural la judecarea speței. La fel, Curtea de apel a apreciat drept justă concluzia instanței de fond cu privire la faptul că circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat, iar pretențiile lui Daniliuc Nicolae nu se încadrează în baza prevederilor art. 2006 Cod civil.

9. Subsecvent, Colegiul a remarcat că apelantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, în special, în condițiile în care nu a fost demonstrată fapta ilicită a Statului invocată de către Daniliuc Nicolae, care să decurgă din încălcarea drepturilor de la art. 19, 254, 274, 313, 437-451 din Codul de procedură penală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 2 iulie 2025, Nicolae Daniliuc a depus recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii din 10 octombrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

11. În esență, în motivarea recursului, recurentul a reiterat argumentelor de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și în apel. Suplimentar a indicat că instanța de fond a făcut trimitere la o circumstanță de drept fără ca recurentul să facă trimitere la aceasta.

12. La 17 septembrie 2025, Judecătoria Chișinău a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat declararea recursului depus de Nicolae Daniliuc ca fiind inadmisibil.

13. Ulterior, la 24 septembrie 2025, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat declararea recursului depus de Nicolae Daniliuc ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

15. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

16. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

17. Articolul 433 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

18. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 17 aprilie 2025 (f.d. 189). Ulterior, la data de 28 mai 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată decizia motivată a Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 17 aprilie 2025, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 201).

20. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 2 iulie 2025 de către Nicolae Daniliuc a fost depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

21. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

22. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

23. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor.

24. În speță, Nicolae Daniliuc a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de chemare în judecată (f.d. 2-11) și cu cererea de apel (f.d. 163-168). Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

25. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

26. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel. Aceeași interpretare a fost consacrată și în jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție (a se vedea încheierea [nr. 2ra-183/25](#) din 6 august 2025, [nr. 2ra-357/24](#) din 22 octombrie 2025).

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

28. Argumentele invocate de recurent au primit un răspuns complet, coerent și explicit în actul judecătoresc contestat. În aceste condiții, criticile formulate în recurs nu exprimă decât un simplu dezacord subiectiv față de soluția adoptată de instanța ierarhic inferioară, fără a evidenția vreo eroare de drept sau de fapt care să justifice casarea deciziei.

29. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

30. În concluzie Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Daniliuc este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

31. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Daniliuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat